

دانش آموخته لیسانس رشته گرافیک است و به خاطر علاقه اش به بازیگری در سال ۸۱ به کلاس های بازیگری آموزشگاه کارنامه رفت و سه سال بعد در سال ۸۴ از همین کلاس ها به فیلم «رویای خیس» پوران درخشنده معرفی شد و بازی کرد. او در این فیلم جذاب و پر طرفدار با افسانه پاکرو هم بازی بود. از دیگر فیلم های او می توان به «آباجان»، «آخرین بار کی سحر را دیدی»، «کوچه بی نام»، «برف»، «فرشتگان قصاب»، «قاعده تصادف»، «گس»، «انتهای خیابان هشتم»، «گیرنده» و «تله رویاه» اشاره کرد. سالی نیست که غفاری در جشنواره فیلم فجر کار نداشته باشد و امسال هم در فیلم «سونامی» میلاد صدرعاملی حضور دارد. به این بهانه با او گپی زدیم که می خوانید.

لیا سوتمانی گفت و گو

«سونامی» روایت می کند (درام ورزشی)، در اکران موفق خواهد بود چرا که هیجان ورزش در همه جوامع وجود دارد و همه را فرا می گیرد؛ اتفاقا در ایران فیلم هایی از این دست کم هست یا اصلا نداریم؛ بنابراین به شخصه به دیده شدن این فیلم امیدوارم زیرا خودم به عنوان بیننده، از این که فیلمی را روی پرده سینما ببینم که ژانر متفاوتی دارد لذت خواهیم برد.

این ژانر کاری در دنیا مر سوم است اما در سینمای خودمان این ژانر را کمتر دیده ایم لذا می توان گفت که میلاد صدرعاملی با نگاهی تیزبینانه به سمت این کار رفته است.

بله. اگر من بخواهم به عنوان بیننده به آن نگاه کنم، بسیار قابل احترام است این که نویسنده و کارگردانی به همراه تیمشان موضوعی را که ما تا به حال نداشتیم بسازند و مردم می توانند آن را ببینند و این بسیار قابل احترام است.

با این تفاسیر شاید بتوان گفت «سونامی» مخاطبان خاص خودش را جلب می کند.

فکر می کنم این اتفاق بیفتد، زیرا در زمان فیلمبرداری هم ما سکانس های جذابی داشتیم زیرا هیچ وقت شبیه آن ها را بازی نکردم، البته کاری به سختی و آسانی آن ندارم اما متفاوت تر است و به اعتقاد من این تفاوت خودش را روی پرده نشان می دهد.

با توجه به این که شما بازیگر گزیده کاری هستید؛ چه مقدار نقشی که در «سونامی» ایفا کردید متفاوت از سایر نقش های تان بود؟

من هنوز فیلم را روی پرده ندیده ام لذا ترجیح می دهم نگویم که نقش متفاوتی بوده است یا نه؛ زمانی هست که فکر می کنی متفاوت بازی کرده ای اما وقتی بقیه می بینند می گویند خوب بازی کرده و مانند سایر نقش هایش است. کاراکترم در «سونامی» یکی از متفاوت ترین نقش ها و فیلم هایی است که در این سال ها بازی کرده ام. حداقل می توانم بگویم در ذهن خودم نقشی متفاوت را بازی کرده ام یعنی کمی بیرونی تر از سایر نقش هایم است. نمی توانم درباره خروجی و استقبال مخاطبان نظر بدهم اما برای خودم نقش متفاوتی بود و امیدوارم آن را درست بازی کرده باشم.

موفقیت «سونامی» را در رقابت با سایر فیلم اولی ها در جشنواره چطور ارزیابی می کنید؟

حقیقتا چون هنوز فیلم ها را ندیده ایم نمی توانم نظری بدهم اما می توانم این طور بگویم که من در هشت سال گذشته هر سال، یک یا دو فیلم را در جشنواره داشتم و فضای جشنواره هر سال برایم دلنشین است و من را یاد زمانی می اندازد که هنر جو بودم و به جشنواره می رفتم. به هر حال فضای جشنواره دلنشین است و امیدوارم برای هر فیلمی که در آن حضور دارد اتفاقات به حقی بیفتد.

در پایان اگر نکته ای باقی مانده بفرمایید.

نه. از شما بابت این گفت و گو ممنونم.

تجربه همکاری با میلاد صدرعاملی به عنوان کارگردان فیلم اولی که امسال در جشنواره حضور دارد چطور بود و چه مقدار اسم و سابقه فیلمسازی رسول صدرعاملی در انتخاب شما برای حضور در این فیلم دخیل بوده است؟

نام رسول صدرعاملی به هیچ عنوان در انتخاب من دخیل نبود زیرا من میلاد صدرعاملی را از سال ها پیش می شناسم. او و همچنین برادرش، محمدرضا صدرعاملی از دوستان من هستند و خوشحالم که افتخار این را داشتم در فیلم کوتاه میلاد حضور داشته باشم. من بسیار به تفکر و جهان بینی میلاد در سینما علاقه مندم و خوشحالم که در اولین فیلم بلند او حضور دارم. رسول صدرعاملی در انتخاب من نقشی نداشته است، بلکه شناختی که از خود میلاد و کارش داشتم من را مجاب به حضور در این فیلم کرد. باید بگویم «سونامی» فیلمنامه بسیار خوبی داشت و من از تک تک لحظه های این کار لذت بردم.

آیا می توان گفت که تجربه آن فیلم کوتاه، مزید بر علت شد تا در این کار هم حضور داشته باشید؟

قاعدتا شناختی بوده است که نسبت به میلاد صدرعاملی داشتم؛ بهتر است این طور بگویم وقتی می خواهم کاری را قبول کنم ابتدا فیلمنامه و کارگردان و بعد هم عوامل پشت صحنه برایم مهم هستند. «سونامی» در همه بخش ها آن قدر حرفه ای جلو رفت که شکی برای کار نکردن من در آن باقی نگذاشت و بسیار لذت بخش بود که با این کارگردان حرفه ای کار کنم؛ از همه مهم تر می توانم به این نکته اشاره کنم که او در خانواده سینمایی بزرگ شده، تمام چم و خم کار را می داند و این موضوع در طول کار، باعث آرامش ما بود. به اعتقاد من همه چیز تکمیل بود.

و به همین دلیل مانند یک کارگردان باتجربه عمل می کند.

کاملا همین طور است. آن فیلم کوتاهی هم که چند سال پیش کار کردیم برای من فیلم کوتاه به حساب نمی آمد بلکه مثل یک فیلم سینمایی بود.

ژانر این فیلم درام ورزشی است؛ ژانری که کمتر در سینمای ایران شاهد آن هستیم؛ به نظر شما چه مقدار پرداختن به این ژانر می تواند موفق باشد و نظر مخاطب را جلب کند؟

من وارد بخش فروش نمی شوم زیرا من تهیه کننده نیستم. اما به عنوان بیننده نیاز دارم که ژانرها و فضاهای متفاوتی را در سینما داشته باشم؛ یعنی اگر به عنوان بیننده دلم می خواهد که فیلمی با درام ورزشی ببینم، این ژانر باید در بازار وجود داشته باشد. فیلم هایی هستند که با بخت خوبی همراه نیستند و دیده نمی شوند اما در طول زمان اتفاق های خوبی برایشان می افتد زیرا به مخاطبشان احترام گذاشته اند؛ زیرا داستانی را روایت کرده اند که شاید برای زمان خودشان نبوده است یا مردم در آن زمان، فیلم را نمی خواستند اما بعدها دیده شده اند. در نهایت، به اعتقاد من درامی که

محمدرضا غفاری؛ بازیگر «سونامی» در گفت و گو با «صبا»:

همه چیز تکمیل بود